

		Subject Heading :
Source :	มติชน (ป้าย)	
Date : 7 ก.พ. 2559	Page : 1,2	No: 59059641

รวบลูกจ้างนิติวิทยาฯ ปลอมเช็คศาล 2 ล้าน

รวบลูกจ้างสถาบันนิติวิทย์
ปลอมเช็คศาลแพ่ง สั่งจ่าย
ค่าตรวจพิสูจน์ แก้วตัวเลขจาก
2 หมื่นบาท เป็น 2 ล้านบาท เบิก
ธนาคารแล้ว 4 หมื่น
(อ่านต่อหน้า 2)

ต่อจากหน้า 1

ปลอมเช็ค

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ช่วงเช้าที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ตำรวจนครหลวงโยธินเข้าควบคุมตัวนายวรสิทธิ์ สายวร ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์ ฝ่ายบริหารวัตถุพยาน สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม เนื่องจากก่อนหน้านี้ ศาลแพ่งได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่แจ้งความดำเนินคดีว่ามีการปลอมเอกสาร เช็ค สั่งจ่ายค่าตรวจพิสูจน์โดยเช็คฉบับดังกล่าวถูกส่งมา สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม จนกระทั่งสืบทราบว่า มีบุคคลในสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เข้าไปเกี่ยวข้องกับ จึงเข้าจับกุมนำตัวไปสอบสวนขยายผล

รายงานข่าวแจ้งว่า เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สถานีตำรวจนครหลวงโยธิน ได้ทำหนังสือมายังสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ขอให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ตรวจสอบทะเบียนรับส่งหนังสือของหน่วยงาน สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ วันที่ 3 กันยายน 2558 เพื่อประกอบสำนวนการสอบสวน เนื่องจากศาลแพ่งได้เข้าแจ้งความร้อง

ทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ว่าเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 ศาลแพ่งได้ออกเช็คธนาคารออมสิน สาขา ยุติธรรม เลขที่ 07926021 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2558 สั่งจ่าย เงิน 23,213 บาท เพื่อชำระค่าตรวจพิสูจน์เอกสารให้กับ “กองพิสูจน์หลักฐานกลาง”

ต่อมาวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 พบว่าเช็คดังกล่าวได้เปลี่ยนชื่อบัญชี เป็น “กองพิสูจน์ สักกัญญ์กลาง” เปลี่ยนจำนวนเงินเป็น 2,00,213 บาท แล้วโอนเข้าบัญชี เลขที่ 008-3-68253-1 ทั้งนี้ผู้ต้องหาได้นำบัตรเอทีเอ็มไปกดถอนเงินที่ตู้เอทีเอ็ม ธนาคารกสิกรไทย จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 20,000 บาท รวมเป็นเงิน 40,000 บาท ทั้งนี้จากการตรวจสอบเอกสารการส่งหนังสือพบว่าหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ตามทะเบียน 0519-6 ลงวันที่ 3 กันยายน 2558 จึงขอความร่วมมือในการตรวจสอบทะเบียนการส่งเอกสาร

ข่าวแจ้งว่า สำหรับกรณีดังกล่าวเริ่มมีการวิพากษ์วิจารณ์ ในประเด็นดังกล่าว ที่มีคนในสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำดังกล่าว เป็นลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ อยู่ฝ่ายบริหารวัตถุพยาน สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เบื้องต้น ทราบว่า เช็คฉบับดัง

กล่าว มีการจ่ายของผิด จากที่ต้องส่งไปยังกองพิสูจน์หลักฐานกลาง สถาบันนิติเวช สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่หน้าของได้แจ้งนำส่งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ จึงใช้ช่องทางดังกล่าวปลอมแปลงเอกสาร เช็ค และคาดว่ามีการปลอมบัตรประชาชน เปิดบัญชี คาดว่ามีหลายคนในสถาบันเข้าไปเกี่ยวข้องกับขบวนการดังกล่าว อยู่ระหว่างการขยายผล

Source :

แนวหน้า

Date :

- 7 ก.พ. 2559

Page :

3

No :

อะไรคือ 'ความพอดี' กรณี 'ข่มขืน = ประหาร'

fatboy9225@gmail.com

เส้น
ใต้บรรทัด
จิตรกร นุชบา

“นี่คือสีหน้าของคนทีเพิ่งง่าคน ข่มขืนคนต้อง
ลงมือกระทำอย่างโหดเหี้ยม??? ไวชีวิต
แม่งเพื่ออะไร ในเมื่อมันดูไม่สำนึกอะไร
เลย???” ข้อความจากอินสตาแกรมของ
“ดร.ปนัดดา วงศ์ผู้ดี”

ข้อความของเธอ “ได้ใจ” คนอย่างมหาศาล เพราะมัน “แทนใจ”
แทนอารมณ์ความรู้สึกของคนทีรับทราบข่าว วัยรุ่นพัทลุงก่อเหตุฆ่า
และข่มขืนอย่างอำมหิต เริ่มจากบังคับคู่รักวัยรุ่นหญิงชายไปนินา
ชุดหลุมเพื่อฝังศพฝ่ายชาย โดยระหว่างนั้นมีการข่มขืนแฟนสาวของ
เขาด้วย (ภายหลังมีข้อมูลเพิ่มเติมว่า เธอตั้งท้องอยู่ ขณะถูกย่ำยี้)
จากนั้น วัยรุ่น “เดนมินุษย์” ลงมือทำร้ายร่างกายแล้วยิงชายหนุ่ม
ก่อนจะนำตัวหญิงสาวขึ้นรถไปอีกที พยายามฆ่าเธอ แล้วทิ้งร่างลงไป
ในเหว โชคดีเธอรอดชีวิต และขอความช่วยเหลือได้

ดร.นุช-ปนัดดา ได้โพสต์เฟซบุ๊กเรียกร้องขอความเป็นธรรม
ให้ศาลจัดการถึงที่สุด แม้ว่าผู้ต้องหาจะเป็นเยาวชนก็ตามโดยระบุ
ข้อความว่า “ใจพัทลุง เรียกคู่แฟนวัยรุ่นออกไปพบ ชุดหลุมมัดผู้ชาย
ลงกันหลุมให้ดูแฟนตัวเองที่กำลังท้อง 3 เดือน โดนข่มขืนเรียดกวดต่อ
หน้าและยิงให้ตายฝังหลุม ส่วนผู้หญิงก็โดนแทงยับแล้วโยนกันเหว
ด้วยแรงฮึดสาวท้องปีนจากกันเหวออกมาขอความช่วยเหลือ....วัยรุ่น
กลุ่มนี้รวมตัวเป็นแก๊ง ทำมาหลายคดี รอดเพราะเป็นเยาวชน แต่ครั้งนี้
มันเกินไปไหมคะ นุชเล่นละครเป็นตัวร้ายขนาดไหนยังไม่เคยเหี้ยมโหด
ขนาดนี้เลย นี่มันยิ่งกว่ามาเฟีย คนร้ายทีมอบตัว 2 คน อายุแค่
19 กับ 17 ปี??? ต่อให้ต้องโทษประหาร แต่ถ้ารับสารภาพก็ลดโทษ
กึ่งหนึ่ง และศาลยังลดได้อีกส่วนนึงตามดุลยพินิจของศาล

เรียนศาลที่เคารพ หนูรู้ว่าเราต้องให้ออกาสแก่เยาวชน แต่เรายังมี
เด็กยากจนและเป็นคนดีอีกมากทีอยากได้ออกาส ไม่ใช่เด็กกลุ่มนี้ทีไม่เคย
ทำอะไรดีต่อพ่อแม่และสังคมเลย เราถึงเวลาแล้วไหมคะทีต้องคัดเลือก
เยาวชนทีมีคุณภาพ!!! เราไม่ต้องการเยาวชนทีง่าคนอื่นได้อย่างโหดเหี้ยม
คะ ปล่อยให้อยู่ในคุกยาวๆ ไปเลยนะคะ ช่วยคุ้มครองพวกเราด้วยคะ”

ขณะที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและ
หัวหน้าคสช. กล่าวถึงกรณีทีมีคนเสนอให้เปลี่ยนกฎหมายคดีข่มขืน
เท่ากับประหารชีวิต ว่า นี่คือนคนไทยทีมีแต่ความสุดโต่งเหมือนกับการ
ตัดสินของเปาบุ้นจิ้น ซึ่งจะประหารชีวิตอย่างเดียวไม่ได้ เพราะ
กฎหมายมีขั้นตอน และปัญหาไม่ได้อยู่ที่กฎหมาย แต่อยู่ที่การบังคับ
ใช้กฎหมายว่าทำได้หรือไม่ได้ และจิตสำนึกของคน

ด้าน พล.ต.สรรเสริญ แก้วกำเนิด โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้อธิบายถึงความหมายของคำว่า “สุดโต่ง” ทีทำนายกๆ
กล่าว ว่า ไม่ได้หมายความว่าปกป้องหรือเข้าข้างผู้กระทำผิด แต่
ต้องการให้สังคมร่วมกันพิจารณาอย่างรอบคอบ แท้จริงแล้วต้นเหตุของ
ปัญหาคืออะไร การใช้กฎหมายรุนแรงบังคับแต่เพียงอย่างเดียว จะแก้ไข
ปัญหาได้จริงหรือไม่ ทั้งนี้ นายกๆ ได้มอบหมายให้ฝ่ายกฎหมายและ
กระบวนการยุติธรรมไปศึกษาข้อมูลและหาทางออกในเรื่องดังกล่าว
โดยนำกรณีศึกษาจากประเทศต่างๆ มาเปรียบเทียบกับ เพื่อให้เกิด
การยอมรับตามหลักสากล

เรื่องนี้ เราควรมองและกำหนดท่าทีในการแสดงออกที
เหมาะสมอย่างไร

1) ในหลายๆ สังคม ข่าวดังแบบนี้จะได้รับการเสนอด้วย
ความระมัดระวัง โดยมี 2 สิ่งใหญ่ๆ ทีเขาจะระวังเป็นพิเศษ หนึ่งใน-สิทธิ
ของความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายเหยื่อหรือผู้ลงมือ ชื่อ บริษัทที
จะบ่งชี้ว่าเป็นใคร (ชื่อพ่อ แม่ โรงเรียน บ้านเลขที่ ทะเบียนรถ ฯลฯ)
ไม่ต้องพูดถึงภาพศพ ทีเริ่มตั้งแต่ขุดดิน เพื่อนำร่างผู้ตายขึ้นมา ก่อน
จะห่อถุงดำแบกออกมาจากป่า น้อยมากทีภาพแบบนี้จะกลายเป็น
“สินค้า” หรือ “ภาพข่าว” ของโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และแพร่
กระจายอย่างไร้ขอบเขตผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ถึงขนาดไปละเมิด
ด้วยการเอาภาพจากเฟซบุ๊กผู้ตาย ทีถ่ายคู่กับผู้หญิงคนหนึ่งมาส่ง
ต่อๆ กัน เพื่อคาดเดาว่า ผู้หญิงคนนั้นคือ “เหยื่อ” จนผู้หญิง
ในภาพต้องปรากฏตัว ปฏิเสธว่าไม่ใช่เธอ คนทีเผยแพร่มีก็อ้าง
ความหวังดี-เป็นห่วง ช่วยเรียกร้องความยุติธรรม แต่อีกด้านนั้นคือ
การละเมิดและซ้ำเติมพวกเขา

2) สอง-อารมณ์ของสังคม เขามีกระบวนการ ขั้นตอน
ทางคดี ทางกฎหมายคอยอยู่ เขาจะไม่ปล่อยให้สังคมเดือดดาล
คลั่งแค้น มุทะลุได้อย่างง่ายๆ บ้านเราไม่เคยมีใคร “โยดี” ต่อสิ่งนี้
เลย ตำรวจเอาผู้ต้องหามานั่งแถลงข่าว ให้นักข่าวสอบสวน ราวกับนักข่าว
เป็น “เจ้าหน้าที่ตำรวจ” ซึ่งไม่ใช่ นักข่าวไม่มีสิทธิ์ทีจะทำเช่นนั้น
การทำเช่นนั้นเป็นการละเมิด และเป็นต้นตอของการ “สุ่มไฟในอารมณ์”
ให้แก่คนในสังคม ซึ่งล่าสุด รัฐธรรมนูญฉบับทีกำลังรับฟังความคิด
เห็นกันอยู่ นี้ จะนำไปสู่การ “คุ้มครองสิทธิ” และ “คุ้มครองสังคม”
ไม่ให้เกิด “อารมณ์สุดโต่ง” จนกลายเป็น “ศาลเตี้ย” ก่อนที
“ศาลสถิตยุติธรรม” จะทำหน้าที่ ด้วยการห้ามนำผู้ต้องหาแถลงข่าว
จะสืบสวนสอบสวนดำเนินคดี หรือให้ข้อมูลต่อสังคมอย่างไรก็ให้ไป
ทำไป แต่ไม่มีสิทธิเอาตัวเขามาให้คนที่ไม่ได้มีอำนาจตามกฎหมาย
สอบสวนและประจาน

2) “นี่คือสีหน้าของคนทีเพิ่งง่าคน ข่มขืนคนต้อง
ลงมือกระทำอย่างโหดเหี้ยม??? ไวชีวิตแม่งเพื่ออะไร ในเมื่อมันดู
ไม่สำนึกอะไรเลย???” ใช่หรือไม่ว่า นี่คือนผลของการทีตำรวจหา

ความดีความชอบจากการเอาผู้ต้องหามาให้ชื่อถ่ายรูปและ สอบสวน และสื่อก็ไม่เคยยั้งคิด

รัฐธรรมนูญทุกฉบับ รวมทั้งฉบับร่างเบื้องต้นนี้ ต่างก็มีความตรา ที่ระบุว่า “ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้” (มาตรา 29 วรรค 2)

สื่อมวลชนเองก็ต้องมีขอบเขตของการนำเสนอ ต้องตระหนัก ว่าภาพถ่ายไม่ก็ใบ อาจเพิ่มความชั่วช้าให้ผู้ต้องหาหนักขึ้น ซึ่งในสังคม ที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนจะไม่มี “ความบิดเบี้ยว” ของการดำเนินการ แบบนี้ เขาจะกันอารมณ์สังคมออกไปจากกระบวนการของกฎหมาย กฎหมายไม่มีอารมณ์เหมือนสังคม กฎหมายมีแต่เจตนารมณ์ที่จะ ลงโทษคนผิด คู่ครองผู้คนส่วนใหญ่ และกระบวนการขั้นตอนก่อน นำไปให้ศาลพิพากษา จะไม่ตั้งสังคมมา “ประหารชีวิต” เขาก่อน ล่วงหน้า ตำรวจมีหน้าที่ดำเนินคดี แต่ไม่มีสิทธิ “ประจาน” หรือ “จำผู้ต้องหาในทางสังคม” และเมื่อถึงชั้นศาล ผู้พิพากษาจะใช้ กฎหมายเข้าพิจารณาความ ท่านจะไม่นั่งขบเขี้ยวเคี้ยวฟันบนบัลลังก์ พร้อมคำถามที่ก้องไปทั้งศาลว่า “ไว้ชีวิตแม่งเพื่ออะไร”

3) ดังนั้น มาตั้งหลักที่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและการ ดำเนินคดีด้วยกัน เริ่มจาก นายชูชาติ ศรีแสง อดีตผู้พิพากษาหัวหน้า คณะศาลฎีกา โพสต์เฟซบุ๊กว่า “ขอเรียนว่า ข้อกฎหมายที่จะกล่าว ต่อไปนี้ เป็นการกล่าวตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นข่าวในสื่อมวลชน ถ้าข้อเท็จจริงเปลี่ยนไปข้อกฎหมายก็ย่อมเปลี่ยนไปด้วย

...การใช้อาวุธปืนขู่บังคับให้ผู้ชายกับผู้หญิงผู้เสียหายให้นั่งรถ จักรยานยนต์ไปด้วย เป็นความผิดฐานทำให้เสื่อมเสียเสรีภาพ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 310 มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี / การ ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงผู้เสียหาย เป็นการร่วมกระทำอันมี ลักษณะเป็นการโหมหนิง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม มีโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต / การใช้อาวุธปืนยิงผู้ชาย ถึงแก่ความตาย โดยมีการขูดหลุมเพื่อฝังศพไว้ก่อน เป็นการฆ่าผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) มีโทษประหารชีวิต / การใช้อาวุธปืนยิงและใช้มีดแทงผู้หญิงผู้เสียหาย เป็นการพยายามฆ่าผู้อื่นเพื่อปกปิดความผิดอื่นของผู้กระทำ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (8), 80 มีโทษจำคุกตลอดชีวิต

...การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดหลาย กรรมต่างกัน ต้องลงโทษทุกกรรมและนับโทษต่อกัน ยกเว้นถ้าศาล ลงโทษประหารชีวิตในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตาม มาตรา 289 (4) ก็ไม่อาจลงโทษจำคุกในความผิดฐานอื่นๆ ได้อีก

...โดยความเห็นส่วนตัวเห็นว่า การกระทำหรือพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดในคดีนี้ มีจิตใจเหี้ยมโหดเลวทรามเกินกว่าคนปกติ ธรรมดาจะกระทำได้ แม้จะให้การรับสารภาพ ก็ไม่ให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เพราะมีผู้หญิงผู้เสียหายเป็นประจักษ์ พยานที่รับฟังลงโทษผู้กระทำความผิดได้อยู่แล้ว ศาลจึงไม่ควรลดโทษ ให้และต้องไม่ลดโทษให้ตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ ด้วย”

ต่อมาท่านโพสต์เพิ่มเติมว่า “ถ้ากลุ่มผู้กระทำความผิดคนใด มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ก็ต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 วรรคสองและวรรคสาม ที่บัญญัติไว้ดังนี้ ...โทษประหารชีวิตและ โทษจำคุกตลอดชีวิตมิให้นำมาใช้แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่ มีอายุต่ำกว่า 18 ปี, ในกรณีผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอด ชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าว ได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุก 50 ปี ดังนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดคนใดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ศาลก็ต้อง ยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว จะหลีกเลี่ยงเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะศาลก็ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยเคร่งครัด ส่วนผู้กระทำความผิดคนใดมีอายุเกิน 18 ปี ศาลก็สามารถลงโทษ ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตได้

...อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี แม้ศาลจะลงโทษได้ เพียงจำคุก 50 ปี ถ้ามีการลงโทษจำคุก 50 ปี จริงๆ โดยไม่มีการ ลดโทษตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ ผู้ถูกจำคุกเป็นเวลา 50 ปี ก็ย่อมได้รับความทุกข์ทั้งทางกายและจิตใจมากพอสมควร แม้อาจจะไม่สาสม กับการกระทำอันโหดเหี้ยมที่ตนเองได้กระทำไปก็ตาม บทบัญญัติ ในมาตรา 18 วรรคสองและวรรคสามดังกล่าวเพียงจะมีบัญญัติเพิ่ม

เดิมขึ้นมาเมื่อปี 2546 ก่อนหน้านั้นไม่มีบทบัญญัติดังกล่าว ท่าน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน ขอได้โปรดพิจารณาว่า กรณีที่ เกิดขึ้นในคดีนี้และจะต้องเกิดขึ้นอีกในอนาคต สมควรดำเนินการ เสนอให้ยกเลิกบทบัญญัติในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 18 ของประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ครับ”

4) นายรัชชัย ไทยเขียว รองปลัดกระทรวงยุติธรรม ในฐานะโฆษกกระทรวงยุติธรรมกล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มาตรา 97 วรรคสอง ระบุว่า คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาโดยคำนึงถึงร่างกาย สติปัญญา สุขภาพ ภาวะแห่งจิตและนิสัยแล้วเห็นว่าในขณะที่กระทำความผิดหรือ ในระหว่างการพิจารณาเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดมี สภาพเช่นเดียวกับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป ก็ให้มี อำนาจสั่งให้โอนคดีไปพิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ได้ ซึ่งในขณะนี้ศาลยังไม่ได้มีการพิจารณา โดยยังอยู่ในกระบวนการ สืบเสาะหาข้อเท็จจริงที่มีระยะเวลา 30 วัน ทั้งนี้ที่ผ่านมาก็มีหลาย เหตุการณ์ที่มีการโอนคดีของเยาวชนที่กระทำความผิดไปพิจารณาคดี ศาลธรรมดา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคดีฆา

รองปลัดกระทรวงยุติธรรม กล่าวด้วยว่า ในสังคมมีความเป็นห่วง ในเรื่องของการก่อเหตุรุนแรงในเด็กที่เพิ่มขึ้น ซึ่งทางกระทรวงและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้พยายามหาทางแก้ไข หลักสำคัญก็คือ ครอบครัวที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนการที่หลายคนมองว่ากฎหมาย บทลงโทษอ่อนเกินไปนั้น เห็นว่าเพียงพอแล้ว เพราะเทียบกับ ต่างประเทศถือว่ารุนแรงกว่า สำหรับที่หลายฝ่ายมีการเสนอความคิด ให้ลงโทษประหารผู้ก่อเหตุข่มขืนนั้น ในประเทศไทยไม่มีบทลงโทษ การประหารชีวิตในเยาวชน ส่วนในผู้ใหญ่ก็ไม่ค่อยมี เพราะตามงาน วิจัยพบว่า โทษประหารไม่มีผลทำให้คนเกรงกลัว พร้อมกันนี้จากสถิติ ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า มีเยาวชนที่กลับไป ก่อเหตุซ้ำเพียงแค่ 12 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งยังเชื่อว่าการให้ออกาส จะทำให้เด็กเหล่านี้กลับมาอยู่ในสังคมได้

5) ดร.ฐานันดรศักดิ์ บวรนนท์กุล ประธานหลักสูตร ปรัชญา คุยมุขบัณฑิตอาชีวศึกษา การบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล ให้ความเห็นว่า หลายประเทศทั่วโลก เห็นตรงกันแล้วว่า การลงโทษ ผู้กระทำความผิดคดีข่มขืน ด้วยการประหารชีวิตไม่ใช่ทางแก้ปัญหา ที่แท้จริง และอาจส่งผลเสียอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

“ถ้าโทษอย่างเดียวของการข่มขืน คือ ประหาร ผลที่ตามมา ก็คือ หนึ่งเหยื่อทุกรายจะตาย เนื่องจากเกิดการฆ่าปิดปาก และอาจมีการอำพรางศพร่วมด้วย สอง หากกระบวนการยุติธรรมผิดพลาด อาจมีกรณีจับแพะหรือเกิดการใส่ร้ายขึ้น สาม อาจมีการติดสินบนเจ้าพนักงาน เนื่องจากผู้ต้องหาทราบล่วงหน้าแล้วว่า มีความตายรออยู่และจะพยายามวิ่งหาทางเอาตัวรอดทุกช่องทาง จนอาจนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน จากการเปลี่ยนแปลงหลักฐานของเจ้าหน้าที่รัฐ

ดร.ฐนันต์ศักดิ์กล่าวว่า ทุกครั้งเมื่อปรากฏคดีที่มีการกระทำความผิดรุนแรง ด้วยอารมณ์โกรธแค้นของสังคม หลายคนต้องการให้ผู้ต้องหาถูกลงโทษด้วยความรุนแรง แต่สิ่งที่ควรตระหนักคือ เรายังไม่ทราบสาเหตุ แรงจูงใจของการกระทำผิดที่รอบด้านเพียงพอ หลายเคสมีเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน บางเคสกระทำเพื่อล้างแค้นและข่มขืนเป็นพลผลอยได้ก็ตามมา ประหารชีวิตได้ความสะใจและข่มขู่คนบางกลุ่มในสังคมได้เท่านั้น แต่ไม่ใช่ทั้งหมด บทลงโทษของกฎหมายไม่ได้มีไว้แก้แค้น แต่มีไว้เพื่อป้องกันการกระทำความผิด การประหารชีวิตเป็นมาตรการที่ไม่ให้โอกาสแก้ไขปรับตัวได้อีก สังคมอยากแก้แค้นหรือว่าข่มขู่ ขอให้เข้าใจว่า มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้ โดยเฉพาะเยาวชน

ทั้งหมดที่ได้หยิบยกมาเรียนรู้ร่วมกันนี้ จะเห็นได้ว่า หากเราหาความรู้” มาพิจารณาเหตุการณ์ แทนการ “ใช้ความรู้สึก” ตัดสินเหตุการณ์ เราจะพบว่า “ความกลัว” ของเรานั้น กฎหมายมีคำตอบ เช่น เดียวมันสารภาพ ถัดโทษกึ่งหนึ่ง ก็เห็นแล้วว่า ไม่จริง คำรับสารภาพไม่ใช่ข้อผูกมัดที่ต้องลดโทษให้ คำว่า “เยาวชน” ก็ไม่ใช่เกราะคุ้มภัย มีการโอนคดีไปสู่ศาลปกติได้เช่นกัน ขณะที่สิ่งที่กฎหมายมี แต่ใครหลายคน “ไม่มีให้” คือ “โอกาสแก้ไขพฤติกรรม” เพราะหลายคนรู้สึกว่าเป็นอาชญากร ไม่มีทางกลับตัวได้ เป็นเดนมมนุษย์ เป็นยิ่งกว่าเดรัจฉาน ซึ่งกฎหมายมองอีกทาง กระบวนการยุติธรรมมองอีกอย่าง เขาไม่ฆ่าใครง่าย ๆ แต่จะได้ส่วนไหนความจนถึงที่สุด แล้วค่อย “ตัดสิน”

ความห่วงใยและการออกมาเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องสังคมเป็นสิ่งดี ควรแก่การสรรเสริญ แต่ความห่วงใยที่ปราศจากความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง บางครั้ง ก็คือ “การสร้างปัญหาให้สังคม” สร้างความโกลาหล บ้าคลั่ง และให้การเรียนรู้ที่ผิดแก่สังคม ซึ่งก็มีผลกระทบทางลบต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมเช่นเดียวกัน

ส่วนเรื่อง “อภัยโทษ” นั้น ก็มีหลักการ มีขั้นตอน และอาจเกี่ยวข้องกับ “พระราชอำนาจ” ด้วย จะดำเนินการอะไร ให้กระทำด้วยความระมัดระวัง!